

Hem>Rättsliga åtgärder>Europeisk civilrättslig atlas>Bryssel I-förordningen (omarbetning) Bryssel I-förordningen (omarbetning)

Lettland

Artikel 65.3 – information om hur man enligt nationell lag fastställer konsekvenserna av de domar som avses i artikel 65.2

Tredje parts deltagande i civilrättsliga förfaranden regleras av artiklarna 78–81 i civilprocesslagen. Enligt artikel 78.1 i lagen är tredje part i civilrättsliga förfaranden en fysisk eller juridisk person vars rättigheter eller skyldigheter i förhållande till en av parterna kan påverkas av domen i målet. Syftet med tredje parts deltagande i det rättsliga förfarandet är att främja ett allsidigt klarläggande av sakförhållandena och säkerställa ett ändamålsenligt genomförande av förfarandet genom att göra det möjligt för tredje part att lämna förklaringar och ge sin syn på yrkandena. Om en person som skulle ha kunnat vara tredje part i ett mål inte intervenerar berövar det inte den personen dess rättigheter på andra sätt och hindrar den inte heller från att försvara sina intressen i en separat talan. Det bör dock observeras att tredje parts intervention i målet kan påverka beslutet om den första talan. Detta är exempelvis viktigt när ett efterföljande ersättningsanspråk ska prövas, eftersom ett efterföljande ersättningsanspråk enligt Lettlands nationella civilprocessbestämmelser endast kan behandlas efter prövningen av den första talan, och eftersom de sakförhållanden som godtagits i skälen till beslutet om den första talan inte kan prövas på nytt av domstolen.

Tredje part får intervjua i målet fram till dess att förfarandet vid förstainstansdomstolen har avslutats. De kan också anmodas att delta i förfarandet på begäran av en av parterna eller åklagaren. Beroende på intressets karaktär och grad klassificeras tredje part antingen som a) tredje part med ett självständigt yrkande eller b) tredje part utan ett självständigt yrkande.

Tredje part som lägger fram ett självständigt yrkande i förhållande till tvisteföremålet kan intervjua på begäran: i princip är deras självständiga yrkande riktat mot både svaranden och kändanden. De har samma rättigheter och skyldigheter som kändanden (se artikel 79 i civilprocesslagen). Tredje part med ett självständigt yrkande har en annan ställning än en part som stöder kändanden, eller en medkändande, eftersom dessa parter yrkanden inte är riktade mot varandra, medan ett bifallet tredjepartsyrkande i princip utesluter ett bifallande av kändandens yrkande.

Tredje part som inte lägger fram ett självständigt yrkande i förhållande till tvisteföremålet kan intervjua till stöd för antingen kändanden eller svaranden, om domen i målet kan påverka intervenientens rättigheter eller skyldigheter gentemot en av parterna i målet. Tredje part som inte lägger fram ett självständigt yrkande har samma processuella rättigheter och skyldigheter som parterna i målet, med undantag av att de inte kan ändra skälen till yrkandet eller tvisteföremålet, utvidga eller inskränka yrkandets omfattning, dra tillbaka ansökan, medge yrkanden, träffa uppgörelser eller begära verkställighet av domen. Inlagor med krav på att tredje part ska kallas, och inlagor från tredje part med begäran om att få intervjua till stöd för antingen kändanden eller svaranden, måste innehålla skälen till kallelsen eller att ge tredje part tillstånd att intervjua i målet (artikel 80 i civilprocesslagen). Tredje part utan självständigt yrkande intervenerar normalt i mål där det finns en möjlighet att en av parterna senare kan söka ersättning från dem, antingen i beslätade mål eller i mål där tredje part själv kan väcka en efterföljande talan beroende på resultatet av den första talan.

Det följer följaktligen av bestämmelserna i artiklarna 78–81 i civilprocesslagen att domen i ett mål där tredje part deltar är bindande för tredje part, och att domen endast kan verkställas mot tredje part (eller att tredje part kan ansöka om verkställighet av domen) i mål där tredje part lämnade in ett självständigt yrkande. Domen får i vilket fall rättsliga följder för tredje part, eftersom de sakförhållanden som fastställts i domen är bindande med avseende på en efterföljande talan som bygger på det första förfarandet.

Artikel 74 – Beskrivning av nationella regler och förfaranden rörande verkställighet

Domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden ska verkställas när de vinner laga kraft, såvida de inte är verkställbara direkt i enlighet med lag eller domstolsavgörande. Om en tidsfrist fastställs för frivillig verkställighet av ett domstolsavgörande, men avgörandet inte verkställs, utfärdar domstolen ett verkställighetsbeslut efter att tidsfristen för frivillig verkställighet har löpt ut. Auktoriserade exekutionstjänstemän får inleda verkställighetsåtgärder på grundval av verkställighetsanvisningar.

Verkställighetsbeslut utfärdas på kändandens begäran av den domstol som handlägger målet. Ett verkställighetsbeslut utfärdas för varje dom. Om en dom ska verkställas på olika platser, om en del av domen är verkställbar direkt eller om domen gynnar flera kändande eller går emot flera svarande utfärdar domstolens flera verkställighetsbeslut på kändandens begäran. När flera verkställighetsbeslut utfärdas ska platsen för verkställigheten, eller den del av domen som ska verkställas i enlighet med beslutet, exakt anges i varje beslut, men vid solidariskt ansvar måste även berörd svarande anges.

Artikel 75 a – de domstolar till vilka ansökan om vägran av verkställighet ska göras enligt artiklarna 36.2, 45.4 och 47.1

I Lettland, till stads- eller distriktsdomstolen (*rajona (pilsētas) tiesa*) i den domkrets där besluten verkställs.

Ansökningar om erkännande eller om vägran av erkännande (artikel 36.2 och artikel 45) ska lämnas in till stads- eller distriktsdomstolen i den domkrets där besluten verkställs eller till stads- eller distriktsdomstolen i domkretsen för svarandens anmälda bostadsadress. Om anmäld bostadsadress saknas lämnas ansökningarna in till domstolen i domkretsen för svarandens bostadsadress eller registrerade adress.

Artikel 75 b – de domstolar till vilka ett överklagande av ett beslut med avseende på en ansökan om vägran av verkställighet ska ges in enligt artikel 49.2

I Lettland, till den regionala domstolen (*apgabaltiesa*), genom den stads- eller distriktsdomstol som meddelade beslutet.

Artikel 75 c – de domstolar till vilka eventuella ytterligare överklaganden ska ges in enligt artikel 50

Ej tillämpligt.

Artikel 75 d – de språk som godkänns för översättningar av intyg rörande domar, officiella handlingar samt inför domstol ingångna förlikningar

Ej tillämpligt.

Artikel 76.1 a – de bestämmelser om domstols behörighet som avses i artiklarna 5.2 och 6.2 i förordningen

I Lettland,

i artikel 27.2 i civilprocesslagen, genom vilken, då svarandens bostadsadress är okänd eller svaranden saknar fast bostadsadress i Lettland, en talan får väckas vid domstolen på en plats där han eller hon har fast egendom eller vid domstolen för hans eller hennes senast kända bostadsadress,

i artikel 28.3 i samma lag, genom vilken en kändande får väcka en talan på grund av personskador baserat på hans eller hennes bostadsadress eller den plats där personen ådrog sig skadorna,

i artikel 28.5 i samma lag, genom vilken en vindikationstalan eller en talan om ersättning för egendomens värde även får väckas baserat på kändandens anmälda bostadsadress,

i artikel 28.6 i samma lag, genom vilken en talan om sjöfordringar även får väckas på den plats där svarandens fartyg beslagtogs,

i artikel 28.9 i samma lag, genom vilken en kârânde får väcka en talan på grund av anställningsförhållanden baserat på hans eller hennes anmälda bostadsadress eller anställningsort.

Artikel 76.1 b – de bestämmelser om litisdenuntiation som avses i artikel 65 i förordningen

Enligt artikel 640 i civilprocesslagen ska ett beslut om att erkänna och verkställa ett avgörande från en utländsk domstol eller ett beslut om vägran fattas av en ensamdomare på grundval av den inlämnade ansökan och de bifogade handlingarna inom tio dagar efter anhängiggörandet, utan att parterna kallas.

Artikel 76.1 c – de konventioner som avses i artikel 69 i förordningen

Avtalet av den 11 november 1992 om rättsligt bistånd och rättsförhållanden mellan Lettland, Litauen och Estland.

Avtal av den 23 februari 1994 mellan Lettland och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden.

Senaste uppdatering: 05/04/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.